

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η Τ Ο Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΤ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α .

Τὰ τέσσαρα πλοῖα, τὰ ὅποια ἔξειλεν, ὡς γνωστὸν, ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις εἰς τὸν Ἀρκτικὸν πόλον καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν ἐνὸς δυτικοβορείου διάπλου, ἐχηρημάτισεν ἀφορμῇ, ὡς ἐξεδόθησαν πολλαὶ διατριβαὶ καὶ ἄρθρα ἐν ἔφημερίαις περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, καὶ πρῶτον μὲν ἤρχησεν ὁ ἀγὼν τῶν συγγραφέων ἐν τινι Ἀγγλικῇ φιλολογικῇ ἔφημερίδι, ἣτις περιεῖχε διατριβὴν τοῦ ἐμπείρου καὶ ἀγχινοῦς κυρίου Barrow, δευτέρου σηκρεταρίου τῆς ναυαρχίας, ἀγωνιζομένου ν' ἀποδείξῃ τὴν αἰτίου ἔκδοσιν τούτου τοῦ ἐπιχειρηματος τῶν καραβίων. Ἐν ἄλλῃ δὲ τοῦ Ἐδιμβούργου ἔφημερίδι ἠγωνίζετο ὁ φυσικὸς ἱστοριογράφος κύριος Λεσλίε ν' ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ Πόλοι ὑπάρχουσι διὰ παντὸς σκεπασμένοι ἀπὸ πάγου, καὶ ὅταν ὑποθέσῃ τις τὴν ὑπαρξιν ἀνοικτῆς που κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη θαλάσσης.

Ἄλλαι δὲ ἔφημερίδες ἐξόρησαν ὅλας τὰς ἐκστρατείας πρὸς ἀνακάλυψιν, ὅσαι ἐπεχειρήθησαν πρότερον, καὶ ἴδωμεν πῶς ἔχουσι.

Πολλὰ ἐκστρατεῖαι, ἣτοι καράβια ἐξάλησαν εἰς τὸν ἀρκτικὸν πόλον, διὰ ν' ἀνακαλύψωσι μάλιστα διάπλου εἰς τὸν ὄκεανόν· καὶ τοιαῦτα ταξείδια ἐλάτους ἕδεκα ἕως δεκαεπτὰ.

Τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποίου μνημονεύει ἡ ἱστορία, ἐπεχείρησαν ἐν ἔτει 1553—56 ὁ Hugh Willoughby, Ριχάρδος Σάνδλερ, καὶ Στέφανος

Barroughs, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀνακαλύψωσι βορειοανατολικῶς διάπλου εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἰνδιαν, οἵτινες καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν νέαν Ζέμβλαν καὶ τὸν δρόμον τοῦ Βαιγάτ, ὅμως δὲν ἐδυνήθησαν διὰ τὰ ἐξ αἰτίας τῶν ἀντιπυπύοντων παμμεγέθων ὄγκων πάγου ἔμποδα νὰ χωρήσωσι περαιτέρω. Τοῦτο τὸ ταξείδιον ἐχηρημάτισεν ἀφορμῇ τοῦ νὰ συσταθῇ ἡ Ῥωσικὴ ἔταιρία, ἡ ὁποία ἔλαβεν ἀπόλυτα μεγάλα προνόμια.

Ἐν ἔτει 1576 ἔπλευσεν ὁ Μαρτίνος Φροβίσερος, ὅστις ἔπειτα ἐγένετο εὐγενὴς διὰ τὴν ἀνδρείαν του, μὲ τὴν ὁποίαν ἀπέκρουσε τὸν Ἰσπανικὸν στόλον μὲ τρία πλοῖα ἀπὸ τὸ Βλαχσῶλλ, καὶ τῆ 11. Ἰουλ. ἴδε τὴν Γρουλανδίαν, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ὡς δάσος πύργων ἐκκλησιῶν, ὅλων σκεπασμένων ὑπὸ χιόνος· δύο τῶν πλοίων του κατεποντίσθησαν, αὐτὸς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἀγγλίαν τῆ 2 Ὀκτ., χωρὶς νὰ δυνήθῃ διὰ τὸν πολὺν πάγον νὰ προχωρήσῃ πέραν τῆς Γρουλανδίας. Τῷ 1577, ἔπλευσε πάλιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν ἐδυνήθη νὰ προχωρήσῃ μακρύτερον.

Τῷ 1585, ἔπειτα ἔπλευσεν ὁ Ἰω. Δάυις μὲ δύο πλοῖα, καὶ ἀνεκάλυψε τὸν παρονομασθέντα ἐξ αὐτοῦ δρόμον, ὅμως ἠναγκάσθη νὰ πλεύσῃ πάλιν εἰς τὰ ὀπίσω, ἀρ' οὐ εἰς τὸ μέρος τῆς Γρουλανδίας ἐκλείσθη ἀπὸ παμμεγέθεις ὄγκους πάγου ἔφθασε δὲ ἕως εἰς τὴν 68. μοῖραν πλάτους.

Ἐν ἔτει 1605, ἔξειλεν ὁ βασιλεὺς Δανίας τὸν Σκόττην Ἰω. Κούνηγγαμ καὶ τὸν Βοιτανὸν Ἰάκωβον Χάλλ ἐπὶ σκοπῷ τῶν αὐτῶν

ανακαλύψω, ἀλλ' ἔφθασαν μόνον ἕως εἰς τὴν 65. μοῖραν, κινδυνεύσαντες κίνδυνον μέγαν ἐξ αἰτίας τῶν παμμεγέθων ὄγκων πάγου. Τὸ ἴδιον ἔτος ἔσειλε μία ἔταιρία πραγματευτῶν τῆς Λόνδρας τὸν Ἑρρίκον Ουδσών, ὅστις ἔφθασεν ἕως εἰς τὴν 81° 30', ἔνθεν ὅμως δὲν ἐδυνήθη νὰ προχωρήσῃ μακρύτερον διὰ τὴν παγωμένην θάλασσαν.

Ἐν ἔτει 1612. ἐπροχώρησεν ὁ καπιτάνος Θωμᾶς Βέττων ἕως εἰς τὴν 75. μοῖραν, ἔνθα τοῦ πάγου οἱ ὄγκοι ἔκλεισαν αὐτῷ τὴν προχώρησιν. Κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν ἔσειλεν ἡ Μοσκοβιτικὴ ἔταιρία τὸν Ἴω. Ποόλε, ὅστις ἐπροχώρησε μόνον ἕως εἰς τὴν 80. μοῖραν. Ὁ καπιτάνος Χάλλ ἔφθασε τὸ ἴδιον ἔτος ἕως εἰς τὴν 82. μοῖραν.

Ἐν ἔτει 1614. ἐκλείσθη ὁ Ρόβερτος Fotherbye ὑπὸ τὴν 79° 54' ὑπὸ πάγου· τῷ δὲ 1625. ἐμποδίσθησαν ὁ Βιλέθ καὶ Βουσσίν ὑπὸ τὴν 79° 14' ὑπὸ πάγου. Τῷ δὲ 1616. ἐπροχώρησεν ὁ Βαρφίνος ἕως εἰς τὴν 81. μοῖραν.

Ἐν ἔτει 1715. ἐδυνήθη ὁ καπιτάνος Μ' Καλλάμ νὰ προχωρήσῃ ἀνεμποδίζως ἀπὸ τὸ Hackluys Headland ἕως εἰς τὴν 83° 30' βορείου πλάτους. Ἄξιον ὑπάρχει παρατηρήσεως, ὅτι τότε ἡ θάλασσα ὑπῆρχε πολλὰ κενὴ πάγου, καθότι ὁ ῥῆθ εἰς καπιτάνος καὶ ἕτερος ὀνόματι Βίλσον παρατήρησαν τὸ ἴδιον ἕως 83° 30', καὶ δὲν ἐπροχώρησαν μακρύτερον μόνον διὰ τοῦτο, διότι ἐφοδοῦντο μήπως ἐπιπληθῶσιν ἀπὸ τοὺς κυρίους τῶν, ὄντες διωρισμένοι μόνον διὰ τὴν Γροულανδίαν.

Τῷ 1746. ἔτει ἔγνωσαν καὶ αὖθις δοκιμαίαι, αἱ ὁποῖαι πᾶσαι δὲν εὐδολήσαν. Οἱ ταξιδιώται παρεχέμασαν εἰς τὸν Ουδσώνειον μυχόν. Ὁ σοφὸς Μαρκέλυε βεβαιοῖ, ὅτι Στέφανός τις ἐπροχώρησε τῷ 1754. ἕως 84° 30'.

Ἀπὸ τοῦ 1630 ἕως 1720 ἔκαμε μάλισα ἡ ἔταιρία τοῦ Ουδσώνειου μυχοῦ ματαίας δοκιμὰς διὰ νὰ προχωρήσῃ μακρύτερον ἄνω πρὸς τὴν

Ἄρκτον. καὶ τῷ 1720. ἐξάλησαν αὐτοῦ δύο ναῦται, πλὴν δὲν ἠκούσθη τι πλεον περὶ αὐτῶν.

Ἐν ἔτει 1776 καὶ 1777 ἔσειλεν ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις τοὺς ἀντιχiliάρχους Πικεργίλλ καὶ Λάμε, πλὴν οὗτοι δὲν ἐπροχώρησαν μακράν.

Ὁ καπιτάνος Κοὸκ ἐπροχώρησεν ἐκείθεν τοῦ Βεριγγείου ὁρόμου μέχρι τῆς 71. μοῖρας, ἔνθα ἐμποδίσθη πλεον ἀπὸ πάγου.

Οἱ ταξιδιωταὶ τῆς Γροουλανδίας ἐτόλμησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς νὰ προχωρήσωσιν ἕως τῆς 81. καὶ 82. μοῖρας.

Ἐν ἔτει 1806 ἔφθασεν ὁ Σκορσεδῦ ἕως τῆς 81. μοῖρας.

Ἐκ πάντων τούτων γίνεται δῆλον, ὅτι ὀλίγη ἐλπίς ὑπάρχει τοῦ νὰ φθάσῃ τις ἕως εἰς τὸν ἄρκτικόν πόλον. Ὁ υἱὸς τοῦ προρῥήθηντος Σκορσεδῦ ἐσοχόσθη νεωστὶ τὸν τολμηρὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πλησιάσῃ τις εἰς τὸν πόλον ἀπὸ τὴν Σπιτζβέργην ἐπάνω τοῦ πάγου, καὶ ἐπρόβαλε τὸ μέσον, ὅπερ μεταχειρίζονται μετὰ καλὴν ἐκβασιν οἱ Ρώσσοικοὶ κυνηγοὶ τῶν ἄρκτων, προχωροῦντες ἀπὸ τὴν νέαν Ζέμβλαν ἕως εἰς τὰ παράλια τῆς Καμτσάκας. Τὸ δὲ μέσον τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ νὰ παραχειμάσῃ τις εἰς τὴν Σπιτζβέργην, τὸ δ' ἔαρ νὰ κινηθῇ εἰς σάνιας (ἐλκθηρα), συρομένας ὑπὸ σκύλων, κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ἄρκτικόν πόλον, καὶ οὕτω νὰ διανύσῃ τὸ λοιπὸν διάστημα τῶν 150 γεωγραφικῶν μιλίων. Ἴσως εὐρίσκεται καθ' ὅλον τοῦτον τὸν ὁρόμον κάμπος συνεχομένου πάγου. Ἐυκολώτερον ὅμως μᾶς φαίνεται ἡ δοκιμάσις τις τὸν ὁρόμον διὰ ξηρᾶς, τόσον ὀπὸ τὸν Ουδσώνειον μυχόν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν Βεριγγεῖον ὁρόμον. Ἐὰν ἐξήκολούθει τις ^ἡ Hearne καὶ Mackenzie, ἐπληροφ. ^ἡ διασήμετα νεροῦ, τὰ ὁποῖα ἴδον οὗτοι οἱ δύο ταξιδιωταὶ, ἀνήκουσιν εἰς λίμνην τινὰ ἢ θάλασσαν, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ τελευταίᾳ προῦποθέσει ὀφείλουσιν οἱ νέοι ταξιδιωταὶ νὰ περιεργασθῶσι τὰ παραθαλάσσια

της ἐφ' ὅσον δύναται μακράν. Καὶ διατιοὶ Ρώσσοι, οἱ ὁποῖοι περιεργάσθησαν, εἴτε ἐπάνω εἰς ἐλαφρὰ πρόχειρα καΐκια, ἢ πεζοὶ διὰ τοῦ μήκους τοῦ παραθαλάσσιου, ὅλα τὰ παράλια τῆς Σιβηρίας, διατί λέγω νὰ μὴ δοκιμάσωσι τὸ ἴδιον ἀνακαλύψωσι σύστημα εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν παραθαλάσσιον κατὰ βορρᾶν τοῦ Βεριγγείου ὁρόμου; Ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῆς Ἀμερικανῆς σερραῖς πρὸς τὴν Ἄρκτον κρέματα ἢ πιθανότης ἐνὸς δυτικοβορείου διάπλου, διότι ἐὰν μάθωμεν, ὅτι ἐκτείνεται καὶ μόνον ἕως εἰς τὴν 80. μοῖραν, ἡμποροῦμεν νὰ ὑποθέσωμεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ δυτικοβορείος διάπλος εἶναι ἀδύνατον. Ὁ ἄρκτικοβορείος διάπλος ὑπάρχει ἤδη σημειωμένος εἰς ὅλους τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας, ἐπειδὴ τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἀσίας εἶναι γνωστὰ καὶ διωρισμένα, τὸν ὁποῖον ὅμως κἀνεὶς δὲν ἐδυνήθη νὰ διαπλεύσῃ κατὰ τὸν συνηθῆ τρόπον διὰ τοὺς συναγομένους εἰς ἐκεῖνα τὰ ὕδατα πάντοτε πάγου ὄγκους. Διὰ μέσου δύο ἢ τριῶν τοιούτων ταξιδίων, καθὼς τὰ τοῦ Μακκετζε καὶ τῶν Ρώσσων, ἔπρεπε νὰ προπαρασκευασθῶσι τὰ ταξίδια τῶν καπιτάνων Ρὸς καὶ Βουχάν. *)

*) Κατὰ τὰς νεωτάτας ἐκ Λένδρας ἐδησεις, ὑπέσχεσαν οἱκαδὲ καὶ τὰ λοιπὰ δύο πρὸς ἀνακάλυψιν ἐνὸς δυτικοβορείου πλάτους στελέντα καράβια, Ἰσαβέλλα καὶ Ἀλέξανδρος, χωρὶς νὰ ἐπιτύχωσι τὸν σκοπὸν τῶν, καὶ κατενοδίσθησαν εἰς τὰς Στετανδεῖους νήσους χωρὶς νὰ χάσωσιν οὔτε ἓνα ἄνθρωπον. Ὁ καπιτάνος Ρὸς εὐρήκῃ σωσὴν τοῦ Βαρφίνου τὴν βεβαιώσιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει διάπλος εἰς τὸν μέγαν Ὠκεανὸν διὰ τοῦ ὁρόμου τοῦ Δάις καὶ τοῦ Βαρφίνειου μυχοῦ, διότι ὅλος ὁ μυχὸς ὑπάρχει ἐγκλειστος ἀπὸ σερραῖν. Εἰς τὰ ἄρκτικὰ μέρη μεταξὺ τῆς 76. καὶ 78. μοῖρας πλάτους εὐρήκην οἱ ταξιδιωταὶ ἔθνησι, τὸ ἔποςιν ἐπίστανεν, ὅτι ὁ κατὰ μεσημβρίαν κόσμος συνίσταται ὅλος εἰς πάγον, δὲν εἶχεν ἴδῃν περὶ τινος ὑπερτάτου ὄντος, δὲν ἐγνώρισε ποτὲ ἐχθροὺς, καὶ ἐνόμιζεν ἄχρι τούδε τὸν εαυτὸν τοῦ μονάρχην τοῦ παντός.

Ὁ καλὸς καιρὸς ἡμπορεῖ μὲν νὰ συνεισφέρῃ πολὺ εἰς τὴν καλὴν ἐκβασιν τοιούτων ἐκστρατειῶν κατὰ θάλασσαν, ὅμως ὄχι πάντοτε τὸ θέρους ὑπάρχουσι καὶ ὀλιγώτεροι πάγου ὄγκοι ἐκτεταμένοι, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν ἐρχόμενον χρόνον θέλει γένῃ αἰσθητὴ ἢ ἀνάλασις αὐτῶν τῶν ὄγκων, ὅταν μάλισα συμβῶσιν ἄνεμοι. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες μετέδωσαν μερικὰς περιγραφὰς περὶ τῶν κατ' ἐξοχὴν θερμῶν ἢ ψυχρῶν χρόνων. Παρατηρήσεως ἄξιον ὑπάρχει, ὅτι τοὺς χρόνους μάλισα, κατ' οὓς οἱ ταξιδιωταὶ ἐπλησίασαν περισσότερο εἰς τὸν πόλον, οἱ χειμῶνες ὑπῆρχον εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑυρώπης ψυχρότατοι. Ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων ἀπιδείχθη, ἕως εἰς τινὰ βαθμὸν ἡμπορεῖ νὰ καταντήσῃ τὸ ψύχος. Τῷ 1323 καὶ 1408. ὑπῆρχεν ἡ Βαλτικὴ σκεπασμένη ὡς ἐπιτοπλεῖσον ἀπὸ πάγου. Ἐν ἔτει 1423 διέβαινον οἱ ταξιδιωταὶ ἀπὸ τὸ Λυθίκ ἕως εἰς τὸ Δάντζιγ ἐπάνω τῆς παγωμένης θαλάσσης. Τῷ δὲ 1779 ἐπόγγυσε τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πέρατος εἰς τὸ ἄλλο, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ Μεσόγειος εἰς τὰ μέρη τῆς Γενόης ὑπῆρχε σκεπασμένη ἀπὸ πάγου. Καὶ τοῦτο παρατηρήσεως ἄξιον ὑπάρχει, ὅτι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος, τῷ 1718, ἐπεκράτει ἐν ὅλῃ τῇ Ἑυρώπῃ ἄκρα θέρμη καὶ ξηρασία, καὶ εἰς τὸ Παρίσιον ὑπῆρχε τόση θέρμη, ὡς τὰ θέατρα ἔμειναν κλεισμένα, καὶ ἐν διαστήματι ἐννέα μηνῶν μάλισ ἐβρέξεν ἅπαξ, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ πηγαὶ ἐξηράνθησαν. Καὶ τὸ μετὰ ταῦτα θέρους ὑπῆρχε θερμότατον, ὡς ἐν Παρισίῳ ἀνέβη τὸ θερμόμετρον εἰς 29° Ρωμύρου, καὶ τὰ χόρτα καὶ γεννήματα ἐξηράνθησαν ὑπὸ τῆς θέρμης.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η.

πρὸς τὸν εὐγενέστατον καὶ φιλογενέστατον κύριον
Χρυσοθέρη.

ἐξ Ἀγχιάλου, τῆ 25. Ἀυγ. 1818.

Δίκαιον ὄντως ὑπάρχει, καὶ χρέος ἀπα-
ραίτητον τῇ δυσυχῇ ἡμῶν πατρίδι Ἀγχιάλῳ τὸ
δι εὐφρήμου γλώττης φέρειν διηλεκτικῶς τὸν φιλό-
μουσον, φιλογενῆ καὶ φιλοπάτριδα τρόπον σου,
ὅτι καὶ μακρὰν διάγυον, καὶ ἀπὼν σωματικῶς,
πάρει πνευματικῶς, καὶ ὡσπερ παρῶν ἡγάπας
ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, διδάσκων, νοουθετῶν,
ἐλέγχων, βοηθῶν τὸ κατὰ δύναμιν ἐπὶ συστάσει
Σχολῆς, οὕτω καὶ ἀπὼν, οὐ πάυη αὐτῆς μνη-
μουσῶν· καὶ σοχαζόμενος μὲν αὐτὴν δυσυχοῦ-
σαν, ἐθέλων δὲ ἰδεῖν εὐτυχοῦσαν, πάντα λίθην
κινεῖς πρὸς ἐκτέλειαν τοῦ τοιοῦτου· καὶ ἵνα ἡ-
μῶς ἀναζωπυρήσης καὶ παροτρύνῃς ἐπὶ τῷ γενέ-
σθαι μουσοτρόφους, αὐτὸς ὢν, καλέσαντας δι-
δάσκαλον ἐν τῇ Σχολῇ ἡμῶν διδάσκοντα καὶ παι-
δεύοντα τοὺς παῖδας ἡμῶν, ἀδιδάκτους καὶ ἀ-
παιδεύτους τυγχάνοντας, καὶ τῆδε κίμεισε πε-
ριφερομένους ἀπροσατεύτους ἐν ἀπειθείᾳ καὶ ἀ-
νυποταξίᾳ, ἔχων ἐνθερμον ἔρωτα, καὶ ζῆλον
διάπυρον τῆς δυσυχούς ἡμῶν Πατρίδος, καὶ
θέλων αὐτὴν καταστῆσαι κρείττονα, ἀπεφάσισας,
καὶ μακρόθεν ὢν, πέμψαι διὰ τὴν Σχολὴν βι-
βλία ἰκανώτατα, ἵνα ἔχοντες οἱ παῖδες ἀναγινώ-
σκωσι, καὶ ἀναγινώσκοντες παιδεύωνται, καὶ τού-
των παιδευομένων, εὐτυχῇ ἡ Πατρίδι ὡς τῆς φιλο-
σομοῦσου καὶ φιλογενοῦς διαθέσεως! τίς μὴ θαυ-
μάσῃ, ἢ τίς μὴ μακαρίσῃ τὸν θεϊότατον τρόπον
σου! Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς ἀπείρους ὀφειλομένοι
σὺν χάριτας· ὁμολογοῦμέν σε τέκνον γνησιώτα-
τον καὶ φιλτατον τῇ Πατρίδι· καὶ τοιοῦτον ἔ-
χοντες ἄνδρα, ὑπερχαίρομεν καὶ ἐναμδρυνόμεθα·
πᾶσαν ἀθυμίαν ἀτυχίας ἀπερρίψαμεν· καὶ πλή-
ρεις χαρᾶς ὄντες, καὶ εἰς ἔρωτα παιδείας ἐξα-

φθίντες, ἐγράψαμεν τῷ σεβασμιωτάτῳ καὶ φι-
λομούσῳ Κυριάρχῳ ἡμῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δια-
τρέδουσι, ἀξίῳ ὄντι διακρίναι σοφῶν ἄνδρα διὰ
τὴν ἐν αὐτῷ οὖσαν σοφίαν, ἵνα ζητήσῃε τινα ὄξιον
τοῦ λαβεῖν τὴν σχολαρχίαν τῆς Σχολῆς ἡμῶν, καὶ
εὐρῶν πέμψειεν· ἢ οὖν αὐτῷ Σεβασμιότης ἀγρόπῳ
ὁμίμυτε ζητοῦσα, εὔρε τὸν σοφολογιώτατον διδά-
σκαλον Γρηγόριον Ἀνδρίου, τὸν καὶ ἐν Κυδω-
νίαις χρηματίσαντα τέταρτον διδάσκαλον, καὶ
διδάζαντα ἄπερ ἐδιδάχθη, πρωτεζᾶδελφον ὄντα
τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου ἀρχιδιδασκάλου τῆς
τῶν Κυδωνιῶν Σχολῆς, καὶ ἔπεμψε πρὸς ἡμᾶς,
ὅν ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς δεξάμενοι, κατεστήσαμεν
ἀρχιδιδάσκαλον τῆς τῆς πατρίδος Σχολῆς· καὶ ἤδη
χαίρουτες, κηρύττομέν σοι τὴν χαρὰν ἡμῶν, ἵνα
καὶ αὐτὸς συγχαίρῃς ἡμῖν καὶ προθυμώτερος γέ-
νη, ἐπὶ τῇ τῆς Σχολῆς βοηθείᾳ, πέμπων καὶ ἄλ-
λα χρειωδέστερα βιβλία. Οἶδας γὰρ καὶ τὴν τῆς
Σχολῆς κατάστασιν, καὶ τὸ ἄπορον καὶ ἀδύνατον
ἡμῶν· εἰ δὲ τὸ τιμᾶν καὶ ἀγαπᾶν καὶ βοηθεῖν
τῇ Μητρὶ τῶν ὁσίων, ὁσκιωτέρων τοῦτο γίνεσθαι ἐ-
πὶ τῇ Πατρίδι· ὅτι μήτηρ ἄλλῃ μὲν ἄλλου,
κοινὴ δὲ πάντων Πατρίς· ταύτην καὶ πρότερον
μὲν εὐηρογέτησας, εὐεργετήσεις δὲ καὶ νῦν διὰ
τὴν φιλοπάτριδα καὶ φιλόμουσον γνώμην σου, ἐφ'
ἢ θαρρόντες, τολμῶμεν καὶ γράφειν καὶ αἰτεῖν·
καὶ τῶν ἐλπίδων ἡμῶν μὴ ἐκπέσοιμεν. Ὀφείλο-
μεν δὲ δι' ἃς καὶ ἐλάσομεν καὶ ἐλπίζομεν λαβεῖν
χάριτας, αἶρειν διὰ παντός χεῖρας ἐκείτιδας πρὸς
τὸν ὕψιστον Θεόν, καὶ δέεσθαι ὑπὲρ ζωῆς μακρο-
βίου, καὶ υἰείας διηλεκτοῦς τῆς ὑμετέρας εὐγε-
νείας.

Οἱ τῆς Πολιτείας προεστώτες

Ὁ Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Παναγιωτάκη
Τραυλῆς Μαυρομάτης